

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobkyně: **D.A.**, zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, nám. Hrdinů 1634/4, poštovní schránka 155/SO, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 20.8.2010, č.j. CPR-5962-1/ČJ-2010-9CPR-C213,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 29.9.2010 se žalobkyně domáhá přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 20.8.2010, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti usnesení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Znojmo (dále jen „orgán I. stupně“) ze dne 11.1.2010, č.j. CPBR-02014/CI-2009-064068 o zastavení řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání a toto usnesení orgánu I. stupně potvrzeno.

S účinností k 1.1.2011 přešla pravomoc (§ 69 s. ř. s.) rozhodovat ve věci pobytu cizinců na Ministerstvo vnitra - Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Soud proto na straně žalované jednal s tímto nástupcem ze zákona (zákon č. 427/2010 Sb.).

Žalobkyně v podané žalobě namítá, že nebyly naplněny podmínky pro zastavení řízení podle ustanovení § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o

pobytu“) a rozhodnutí je tak nezákonné. Žalovaný neoprávněnost podání žalobkyně vyvozuje z okolnosti, že před dnem podání žádosti o prodloužení povolení k pobytu (tedy dnem 17.12.2009) bylo povolení žalobkyně k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání zrušeno orgánem I. stupně dne 18.5.2009 pod č.j. CPBR-00156/CI-2009-064068. Právní moc pak toto rozhodnutí mělo nabýt dne 6.6.2009 a právě okolnost nabytí právní moci tohoto rozhodnutí činí žalobkyně sporným.

Zmiňované rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu žalobkyně bylo doručeno pouze opatrovníkovi ustanovenému podle ustanovení § 32 odst. 2 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v souladu s ustanovením § 25 správního řádu však mělo být doručeno i žalobkyni, neboť pokud správní orgán shledal podmínky pro ustanovení opatrovníka, tedy dospěl ke skutkovým zjištěním spočívajícím v prokazatelné neschopnosti doručovat písemnosti žalobkyni, měl ji předmětné rozhodnutí doručit způsobem podle § 25 odst. 1 správního řádu. V daném případě tak ovšem neučinil a rozhodnutí proto nebylo doposud řádně doručeno a tudíž ani nemohlo nabýt právní moci.

Uvedené rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nemohlo doposud nabýt právní moci také z důvodu, že v jeho výroku byla žalobkyni stanovena lhůta pro vycestování z České republiky, a to nejpozději do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. S ohledem na tuto výrokovou část bylo povinností správního orgánu I. stupně doručit toto rozhodnutí také osobně (prostřednictvím veřejné vyhlášky) žalobkyni, neboť tato měla v řízení něco osobně vykonat, čímž byla splněna výjimka v doručování písemností jen zástupci podle § 34 odst. 2 správního řádu.

Žalovaný se s výše uvedenými námitkami žalobkyně vypořádal tak, že správní orgán I. stupně sice nesplnil povinnost uloženou mu § 25 odst. 1 správního řádu, avšak tento nedostatek nemá s ohledem na znění věty druhé ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu vliv na běh lhůt, a to včetně lhůty pro odvolání, jejímž marným uplynutím je ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1 správního řádu stanovena i lhůta pro nabytí právní moci rozhodnutí. Tato doba se počítá ode dne doručení rozhodnutí zástupci (v tomto případě opatrovníkovi) účastníka řízení. Žalovaný tak považuje rozhodnutí za doručené a pravomocné. Žalobkyně však namítá, že ze strany žalovaného došlo k nesprávnému výkladu ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu, neboť věta druhá znamená pouze, že zákonem předpokládané lhůty se počítají od doručení zástupci, bez ohledu na skutečnost, kdy bylo doručeno zastoupenému. Zastoupenému však musí být doručeno, aby se o řádném doručení dalo vůbec hovořit a pokud žalobkyni doručeno nebylo, mělo to vliv na samotnou řádnost doručení, nikoliv na lhůtu, která měla začít běžet opatrovníkovi po doručení rozhodnutí do jeho rukou.

K odkazu na pravomocné rozhodnutí nadřízeného orgánu č.j. OAM-308-3/SŘ-2010 pak žalobkyně namítá, že v něm obsažený právní názor byl vysloven v rámci nezákonného přezkumného řízení, které bylo zahájeno na základě podnětu správního orgánu I. stupně rozhodujícího o správním vyhoštění, kdy samotný správní orgán I. stupně dal podnět k přezkumnému řízení. Takovýto podnět je však oprávněn podat pouze a jedině účastník řízení, tedy správní orgán překročil svou pravomoc. Byla tak porušena hierarchie jednotlivých správních orgánů, když podřízený správní orgán nesouhlasící s názorem nadřízeného podal podnět k přezkumu a tomu bylo beze všeho vyhověno, a zároveň byla porušena zásada právní jistoty žalobce, když správní orgán I. stupně byl povinen postupovat v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a měl se řídit právním názorem nadřízeného správního orgánu, neboť jím byl vázán.

S ohledem na nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce navrhuje, aby soud toto zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě (doručeném Městskému soudu v Praze dne 1.8.2011) uvádí, že rozhodnutím bylo potvrzeno usnesení o zastavení řízení podle ustanovení § 169 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu. Má za prokázané, že rozhodnutím č.j. CPBR-00156/CI-2009-064068 ze dne 18.5.2009 byla žalobkyni ke dni 6.6.2009 pravomocně zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, a to z důvodu zániku platnosti povolení k tomuto zaměstnání ke dni 31.12.2008. Žalobkyně tak neměla od 7.6.2009 na území České republiky platné povolení k pobytu

K námitce nesprávného doručení rozhodnutí žalovaný plně odkazuje na svoje vyjádření v napadeném rozhodnutí. V dalším pak odkazuje na odůvodnění usnesení orgánu I. stupně č.j. CPBR-00156/CI-2009-064068 ze dne 18.5.2009 a napadeného rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie CPR-5962-1/ČJ-2010-9CPR-C213 ze dne 20.8.2010.

Žalobkyně repliku k vyjádření žalovaného nepodala.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností od 1.1.2009 do 31.12.2009.

Rozhodnutím orgánu I. stupně ze dne 18.5.2009 č.j. CPBR-00156/CI-2009-064068 byla podle § 37 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o pobytu zrušena platnost tohoto povolení, neboť šetřením orgánu I. stupně bylo prokázáno, že žalobkyni ke dni 31.12.2008 zanikla podle § 100 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, platnost povolení k zaměstnání, čímž cizinka přestala plnit účel pobytu, pro který jí byl dlouhodobý pobyt na území České republiky udělen. Proti tomuto rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebylo podáno odvolání, tudíž mělo podle žalovaného nabýt právní moci dne 6.6.2009.

Žalobkyně dne 17.12.2009 podala faxem prostřednictvím svého zástupce k orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Originál byl pak orgánu I. stupně doručen dne 21.12.2009.

Orgán I. stupně dne 11.1.2010 podle § 169 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu řízení pod č.j. CPBR-02014/CI-2009-064068 zastavil, s tím, že žadatelka podala žádost v době, kdy k tomu není oprávněna. Kontrolou v evidencích cizinecké policie a v archivovaných materiálech žalobkyně totiž správní orgán zjistil, že žadatelce bylo dne 6.6.2009 pravomocně zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání a zároveň byla zrušena platnost pobytového štítku FA0653812. Lhůta k vycestování byla stanovena nejpozději do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. V tomto případě tedy nelze platnost uvedeného povolení prodloužit, neboť tato již skončila.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně odvolání doručené orgánu I. stupně 8.2.2010 a po výzvě k odstranění vad pak toto odvolání odůvodnila tím, že rozhodnutí, kterým jí byla zrušena platnost povolení k pobytu nemohlo ke dni 6.6.2009 nabýt právní moci, neboť bylo doručeno pouze ustanovenému opatrovníkovi a nikoliv zároveň i jí postupem podle § 25 odst.

1 správního řádu, neboť správní orgán shledal podmínky pro ustanovení opatrovníka podle § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu, tedy dospěl ke skutkovým zjištěním, spočívajícím v prokazatelné neschopnosti doručovat písemnosti účastníci řízení. V této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 12.6.2009, č.j. CPR-257-1/ČJ-2009-9CPR-C249, které její tvrzení potvrzuje. Stejně jako později v žalobě má za to, že rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nemohlo doposud nabýt právní moci i z důvodu, že ve výroku rozhodnutí byla účastníci stanovena lhůta pro vycestování, tedy se v řízení od účastnice vyžadovalo něco osobně vykonat, tudíž byla splněna výjimka v doručování písemností podle § 34 odst. 2 správního řádu a mělo být doručeno nejen opatrovníkovi, ale i jí, což podepírá i odkazem na rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9.6.2009, č.j. CPR-234-1/ČJ-2009-9CPR-C249. Uzavírá, že ke zrušení platnosti jejího povolení k dlouhodobému pobytu nedošlo v souladu se zákonem, není dosud v právní moci, tudíž disponovala platným pobytovým oprávněním k pobytu a její žádost proto byla dne 17.12.2009 podána řádně a včas a správní orgán ji byl povinen projednat.

Odvolání žalobkyně pak dne 19.4.2010 orgán I. stupně předložil Ředitelství služby cizinecké policie s vyjádřením, že správní orgán doručil účastnici řízení a zároveň ustanovenému opatrovníkovi usnesení o ustanovení opatrovníka a oznámení o zahájení řízení ve věci, obě vedené pod č.j. CPBR-00156/CI-2009-064068. Oznámení o místě uložení obou písemností bylo vyvěšeno na úřední desce správního orgánu dne 16.4.2009 a svěřeno 1.5.2009, což je ve spise doloženo dokumentem Veřejná vyhláška oznámení o místě uložení písemností 2x a evidováno ve sběrném archu. Ustanovený opatrovník převzal písemnost dne 20.4.2009 a protože je zároveň ubytovatelem žalobkyně lze dovodit, že žalobkyně byla informována a převzetí se vyhýbala. Rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu opatrovník převzal dne 21.5.2009.

Ředitelství služby cizinecké policie vydalo napadené rozhodnutí dne 20.8.2010 s odůvodněním, že podmínky pro zastavení řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byly splněny, neboť cizinka v době podání žádosti, tj. 17.12.2009 neměla platné povolení k pobytu, když platnost jejího povolení za účelem zaměstnání byla pravomocně zrušena ke dni 6.6.2009. K námitce, že nebylo řádně doručeno v souladu se správním řádem ředitelství odkazuje na rozhodnutí nadřízeného správního orgánu č.j. OAM-308-3/SŘ-2010 ze dne 28.5.2010, ve kterém bylo mj. konstatováno, že rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, které převzal ustanovení opatrovník dne 21.5.2009 bylo doručeno a nabylo právní moci dne 6.6.2010. Z dikce ustanovení § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu vyplývá, že správní orgán je povinen ustanovit opatrovníka osobě neznámého pobytu nebo sídla a osobě, již se prokazatelně nedaří doručovat. Ustanovení § 25 odst. 1 správního řádu pak ukládá správnímu orgánu doručovat těmto osobám písemnosti veřejnou vyhláškou. Podle ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu se písemnosti doručují pouze zástupci s výjimkou případů, kdy má zastoupený v řízení něco osobně vykonat. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Výjimkou je oznámení o zahájení správního řízení a usnesení o ustanovení opatrovníka. Na vztah institutu ustanovení opatrovníka a doručování veřejnou vyhláškou je nutné pohlížet v souvislosti s ustanovením § 34 odst. 2 správního řádu, podle něhož se písemnosti doručují pouze zástupci. Ustanovením § 31 správního řádu je za zástupce účastníka řízení označen mj. i opatrovník a správní orgán má tedy povinnost řídit se při doručování písemností ustanovením § 34 odst. 2 správního řádu, a je-li opatrovník ustanoven podle ustanovení § 32 odst. 2 písm. d) tohoto zákona, musí být správním orgánem aplikováno i ust. § 25 odst. 1 správního řádu. Pokud tak neučiní, nesplnil sice povinnost uloženou posledně uvedeným

zákonným ustanovením, avšak tento nedostatek nemá s ohledem na znění věty druhé ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu vliv na běh lhůt, a to včetně lhůty pro odvolání, jejímž marným uplynutím je ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1 správního řádu stanovena i lhůta pro nabytí právní moci rozhodnutí. Tato doba se počítá ode dne doručení rozhodnutí zástupci (opatrovníkovi). Proto odvolací orgán považuje rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 18.5.2009 za doručené a pravomocné. Od 7.6.2009 neměla cizinky platné povolení k pobytu na území, a proto podání žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 17.12.2009 nelze považovat za podání učiněné v zákonné lhůtě ve smyslu ust. § 47 odst. 1 zákona o pobytu.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním úřadem z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). O žalobě rozhodl rozsudkem bez jednání, neboť obě strany s tímto vyslovily souhlas (§ 51 s. ř. s.) a věc posoudil takto:

Z obsahu spisového materiálu a z vyjádření žalobkyně i správních orgánů má soud za nepochybné, že žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností od 1.1.2009 do 31.12.2009. Rozhodnutím orgánu I stupně ze dne 18.5.2009, č.j. CPBR-00156/CI-2009-064068 pak byla platnost tohoto povolení zrušena, neboť orgán I. stupně svým šetřením prokázal, že žalobkyni ke dni 31.12.2008 podle § 100 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, zanikla platnost povolení k zaměstnání, a tudíž přestala plnit účel pobytu, pro který jí byl dlouhodobý pobyt na území České republiky udělen.

Žalobkyně nečiní sporným, že v řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo souladu s ust. § 25 odst. 1 správního řádu jí a zároveň ustanovenému opatrovníkovi doručeno jednak usnesení o ustanovení tohoto opatrovníka a jednak oznámení o zahájení tohoto řízení; oznámení o místě uložení těchto písemností bylo vyvěšeno na úřední desce správního orgánu. Ustanovený opatrovník převzal tyto písemnosti 20.4.2009 a byla jím osoba, která žalobkyni poskytovala ubytování. O vedení tohoto řízení tak byla žalobkyně informována, rovněž tak o tom, že jí byl ustanoven opatrovník vzhledem k tomu, že se jí nedařilo doručovat, ač jako cizinec pobývajícím na území je zákonem o pobytu vázána povinností hlásit změnu místa pobytu na území a ač již ke dni 31.12.2008 jí zaniklo povolení k zaměstnání. Mezi účastníky není rovněž sporné, že rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 18.5.2009 nebylo žalobkyni doručováno veřejnou vyhláškou, když orgán prvního stupně ve svém vyjádření ze dne 19.4.2010 (kterým věc předložil odvolacímu orgánu) o doručení vyvěšením na úřední desce ve věci č.j. CPBR-00156/CI-2009-064068 hovoří pouze v souvislosti s usnesením o ustanovení opatrovníka a oznámením o zahájení řízení, jak shora uvedeno. Odvolací orgán v napadeném rozhodnutí uznal, že správní orgán je povinen osobě neznámého pobytu resp. osobě, jíž se prokazatelně nedaří doručovat ustanovit opatrovníka dle § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu a doručovat těmto osobám písemnost veřejnou vyhláškou dle § 25 odst. 1 správního řádu, poukázal však na to, že v takovém případě doručování písemností se účinky doručení posuzují podle ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu, podle něhož *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*

Nedostatek, spočívající v tom, že rozhodnutí z 18.5.2009 nebylo dle § 25 odst. 1 správního řádu doručeno veřejnou vyhláškou žalobkyni, ale bylo doručeno jen opatrovníkovi žalobkyně, podle soudu správně odvolací orgán shledal postupem nesprávným, rovněž však správně uzavřel, že tato vada nemohla mít vliv na nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to proto, že podle výslovného znění ust. § 34 odst. 2 správního řádu postačuje doručení tohoto rozhodnutí pouze zástupci žalobkyně (jímž je dle § 31 správního řádu i opatrovník) a doručení (resp. v daném případě nedoručení) zastoupenému (žalobkyni) tak nemá na běh lhůt, včetně lhůty pro odvolání, která se v tomto případě počítá ode dne doručení rozhodnutí opatrovníkovi, vliv. Protože opatrovník uvedené rozhodnutí převzal 21.5.2009 a odvolání nebylo podáno, nabylo právní moci dne 6.6.2009. Samotný akt doručení předmětného rozhodnutí orgánu I stupně ze dne 18.5.2009, č.j. CPBR-00156/CI-2009-064068 (o zrušení platnosti povolení žalobkyně k dlouhodobému pobytu na území České republiky) opatrovníkovi žalobkyně podle ustanovení § 34 správního řádu, kdy vystupuje zástupce podle ustanovení § 33 v řízení jménem zastoupeného a z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému, tak nesl s sebou důsledek odvolacím orgánem dovozovaný. Tento účinek doručení rozhodnutí nastává s výjimkou případů, kdy má zastoupený v řízení něco osobně vykonat, a proto nestačí doručení pouze zástupci, ale je nutno požadovat doručení rozhodnutí i zastoupenému.

V případě, že rozhodnutí správního úřadu neukládá účastníkovi správního řízení povinnost něco vykonat, postačuje tak doručení rozhodnutí pouze jeho zástupci.

Soud rovněž neshledal důvodnou námitku žalobkyně, že rozhodnutí ze dne 18.5.2009 o zrušení povolení platnosti k dlouhodobému pobytu je rozhodnutím, na které dopadá zákonný požadavek, aby bylo doručeno i účastníku řízení a nejen zástupci, protože stanoví jí lhůtu k vycestování z České republiky. Písemností ve smyslu ust. § 34 odst. 2 správního řádu, dle níž má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, a kdy nepostačuje doručení jen zástupci, je nutno rozumět takový akt správního orgánu, jímž je od účastníka v průběhu vedeného správního řízení vyžadována osobní součinnost. Jde o případy, kdy je účastník např. předvoláván k podání vysvětlení, k výsledku apod., kdy je jeho účast na provedení úkonu nezastupitelná a tento úkon nelze bez osobní účasti účastníka vůbec provést. Rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nelze pod takový případ podřadit, účastníkovi se jím totiž neukládá žádná povinnost osobně v řízení něco vykonat, žádná součinnost není od účastníka požadována, nýbrž je jím stanovena lhůta k vycestování z území, neboť v důsledku zrušení platnosti povolení k pobytu se po právní moci tohoto rozhodnutí stává pobyt cizince na území pobytem nepovoleným, je ale nutné mu umožnit, aby před opuštěním území mohl své závazky či vazby vypořádat. Za tím účelem je mu stanovena lhůta pro vycestování a v této lhůtě je jeho pobyt považován ještě za oprávněný. Jde o obdobný případ, jako je tomu např. v případě rozhodnutí o uložení pokuty, kdy je adresátu takového aktu uložena povinnost ve stanovené lhůtě uloženou pokutu uhradit (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1As 100/2008-61).

Na základě všech shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.(výrok I.)

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanoveními § 60 odst. 1 s. ř. s. žalobkyně neměla ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení, žalovanému pak nad rámec běžných činností náklady řízení nevznikly, soud proto rozhodl o nákladech jak je uvedeno shora (výrok II.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4.dubna 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu